

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PL. ÚS 3/02-10

Ústavný súd Slovenskej republiky v pléne na neverejnom zasadnutí predbežne prerokoval návrh skupiny 34 poslancov Národnej rady Slovenskej republiky podľa čl. 128 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky na podanie výkladu čl. 102 ods. 1 písm. a), b), g), h) a j) Ústavy Slovenskej republiky (v znení platnom a účinnom k 1. máju 2001) a 24. januára 2002 takto

r o z h o d o l :

Návrh skupiny 34 poslancov Národnej rady Slovenskej republiky na podanie výkladu čl. 102 písm. a), b), g), h) a j) Ústavy Slovenskej republiky **z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 12. septembra 2001 doručené podanie skupiny 34 poslancov Národnej rady Slovenskej republiky (ďalej len „navrhovatelia“) označené ako „podanie návrhu na začatie konania“. Navrhovatelia vo svojom návrhu uviedli: „Podľa § 18 ods. 1 písm. a) zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov, my dolupodpísaní poslanci Národnej rady Slovenskej republiky podávame návrh na začatie konania podľa § 45 vyššie citovaného zákona vo veci výkladu

Ústavy Slovenskej republiky č. 460/1992 Z. z. v znení neskorších ústavných zákonov – č. 244/1998 Z. z., č. 9/1999 Z. z., č. 90/2001.

Orgán, ktorý si podľa nášho názoru nesprávne vykladá nižšie uvedené ustanovenia Ústavy Slovenskej republiky, je prezident Slovenskej republiky. Ďalším účastníkom konania je tiež vláda Slovenskej republiky, minister obrany Slovenskej republiky a náčelník Generálneho štábu Armády Slovenskej republiky, ktorým vznikla zodpovednosť (viď. čl. 102 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), resp. boli uložené úlohy prezidentom Slovenskej republiky na podklade jeho nesprávneho výkladu nižšie uvedených ustanovení Ústavy Slovenskej republiky.

Návrhom sa domáhame výkladu čl. 102 ods. 1 písm. a), b), g), h), j) Ústavy Slovenskej republiky v znení platnom a účinnom ku dňu 1. mája 2001 v tom smere, či predmetné ustanovenia umožňujú prezidentovi Slovenskej republiky veliť takémuto útvaru a ukladať členovi vlády Slovenskej republiky – ministrovi obrany Slovenskej republiky povinnosť zriadiť vojenský útvar a náčelníkovi Generálneho štábu Armády Slovenskej republiky ukladať celú radu úloh v súvislosti so zriadením vojenského útvaru – Čestná stráž prezidenta Slovenskej republiky.

My, dolupodpísaní poslanci Národnej rady Slovenskej republiky nesúhlasíme s výkladom citovaných ustanovení Ústavy Slovenskej republiky prezidentom Slovenskej republiky, ktorý ho viedol k vydaniu rozkazu prezidenta Slovenskej republiky č. 1 zo dňa 1. mája 2001 „o vojenských počtách pri realizácii ústavných právomocí prezidenta Slovenskej republiky“, ktorým zasiahol do činnosti vlády Slovenskej republiky a jej člena a podriadeného členovi vlády (máme na mysli ministra obrany a náčelníka Generálneho štábu Armády Slovenskej republiky), hoci napríklad podľa článkov 114 ods. 1 a 116 ods. 1 vláda a člen vlády sú za výkon svojej funkcie zodpovední len Národnej rade Slovenskej republiky, a teda prezident Slovenskej republiky podľa citovaných ustanovení Ústavy Slovenskej republiky takéto úlohy ukladať nemôže.

Právnu legitimitu pre vyslovenie spornosti tejto veci dovodzujeme aj z toho, že podľa čl. 86 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky do pôsobnosti Národnej rady Slovenskej republiky patrí aj kontrola dodržiavania Ústavy, v danom prípade aj na základe zmocnenia daného poslancom Národnej rady Slovenskej republiky zákonom číslo 38/1993 Z. z. v znení neskorších predpisov (máme na mysli právo podať návrh na konanie pred Ústavným súdom).

Navrhujeme, aby Ústavný súd rozhodol, že vyššie citované ustanovenia Ústavy Slovenskej republiky bez existencie konkrétnych ustanovení zákona, ktoré má na mysli čl. 102 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky nedávajú prezidentovi Slovenskej republiky priamo právomoc vydávať rozkazy, ktorými by sa určil veliteľom útvaru a mohol ukladať členovi vlády – ministrom obrany zriadiť vojenský útvar a náčelníkovi Generálneho štábu Armády Slovenskej republiky ukladať úlohy s tým súvisiace.“

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí a hlasuje o návrhu na rozhodnutie o ňom. Podľa čl. 131 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) o výklade ústavy alebo ústavného zákona, ak je vec sporná, ústavný súd rozhoduje v pléne, pričom toto sa uznáva nadpolovičnou väčšinou všetkých sudcov: „Ak sa takáto väčšina nedosiahne, návrh sa zamietne.“

Pretože pri hlasovaní o návrhu na rozhodnutie ústavného súdu vo veci návrhu skupiny 34 poslancov Národnej rady Slovenskej republiky na podanie výkladu čl. 102 písm. a), b), g), h) a j) ústavy nebola dosiahnutá nadpolovičná väčšina hlasov všetkých sudcov, bolo potrebné jej návrh zamietnuť podľa čl. 131 ods. 1 ústavy.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. januára 2002